

V nezávidění hodné pozici se ocitlo vedení třebíčské radnice. Na město se valí jedna žaloba za druhou. Jestliže by byli žalobci úspěšní, a zatím se jeví že ano, přijde město v krátké době o 200 až 400 miliónů korun. To je více než polovina městského rozpočtu. Starosta Pavel Heřman (HZNR!) to nazval trefně. „Je to jako roj meteoritů“, svěřil se Českému rozhlasu. Zastupitel Milan Šťastný (Kapucín-Břehy) je ještě skeptičtější. „A bude hůř,“ zhodnotil očekávaný vývoj. Jistě ví, o čem mluví. Vždyť on sám jako člen předminulého i současného zastupitelstva do některých kauz vidí. Dvě z žalob dokonce, ať již chtě či nechtě, sám vyvolal.

Před volbami Pavel Heřman sliboval, a nebyl sám, že si na kostlivce ve skříních pěkně posvítí. Ale ouha. Dosud se nestalo vůbec nic! Prý na radnici chybí důkazy, dokumenty nelze dohledat. „Bývalí radní za sebou dokonale zametli všechny stopy,“ tvrdí Heřman dnes. Možná však má nečinnost rady ještě další důvod. Někteří zastupitelé z dřívějších koalic jsou nyní členy současné koalice. A přísloví o kapřících a vodě v rybníce znáte. Připomeňme si, oč v jednotlivých kauzách jde.

Prvním z kostlivců je žaloba konkurzního správce společnosti LIMA Real Josefa Nožičky. Chce po městu zpět 33 miliónů s tím, že město zůstane majitelem pozemku na Vídeňském rybníku, kde stojí Interspar. Kupní smlouva mezi městem a Běhalovou Limou je totiž evidentně neplatná. Ale nejde „jen“ o těch 33 miliónů. V případě, že správce konkurzní podstaty vyhraje soud, musel by obchodní řetězec koupit od města pozemek znovu. V tomto případě se jeho právníci chystají

město žalovat o ušlý zisk, náhradu škody, poškození dobrého jména a další újmy. Spekuluje se o 240 miliónech korun.

Připomeňme si, že při prodeji pozemků na Vídeňském rybníku radní upřednostnili až třetí nejvyšší cenovou nabídku společnosti LIMA Real a město tím de facto přišlo o několik desítek miliónů korun. V našich článcích (viz rubrika kauzy) jsme zdokumentovali, že prodejem nejvyšší nabídky mohlo město vydělat o 40 miliónů víc. Kupní smlouvu na pozemek pod Intersparem podepsal Ivo Uher (ODS, zvolený KSČM). Advokátem této transakce byl Jan Karas (KDU-ČSL), jehož manželku zakrátko realitní kancelář zaměstnala. Dalších 10 miliónů penále za nedodržení termínu město Běhalově realitce odpustilo.

Právě o smlouvu, kterou podepsal Ivo Uher, dnes jde. Záměr o prodeji nevisel předepsaným způsobem na úřední desce města. A na tom konkurzní správce Nožička postavil žalobu. Třebíč měla vlastně štěstí. Kdyby zažaloval smlouvy na všechny pozemky prodané pod cenou Limě, šlo by zhruba o šedesát miliónů. Konkurzní správce Nožička je slušný člověk. Je ochoten se s městem vyrovnat mimo soud, k uspokojení věřitelů potřebuje „jen“ 12 miliónů. S nabídkou přišel před třemi týdny. Město hraje mrtvého brouka a zřejmě čeká na soud. Že by Pavel Pacal (Pro Třebíč, v minulém období ODS, má v referátu finance města) čekal na zázrak nebo na konec volebního období?

Druhým kostlivcem je pozastavená dotace 40 miliónů korun na stavbu tělocvičny ZŠ Václavské náměstí. Policie šetří podezření z korupce při získání zakázky a obvinila jednatele firmy Outulný Svatoslava Outulného. Regionální rada soudržnosti okamžitě zastavila administraci dotace. Pokud se korupce prokáže, je velmi pravděpodobné, že Třebíč dotaci nikdy neuvidí. Tělocvična bude koncem května hotova. Město zaplatilo další vícepráce v řádu stovek tisíc.

Firma Outulný zakázku na stavbu této tělocvičny získala dvakrát. Poprvé za 44 miliónů korun, kdy byla jeho nabídková cena nejnižší. Již tehdy se spekulovalo, že se možná jednalo o hru stavebních firem na fiktivní konkurenční prostředí. Pak se společnost Outulný dostala do insolvence. V tomto okamžiku zasáhla rada města. Místo aby zakázku dala dalšímu v pořadí, zrušila výběrové řízení. Nikdo nechápal proč. Až později vyšel záměr radních na veřejnost. To když bylo vypsáno nové výběrové řízení a opět ho vyhrála firma Outulný, tentokrát ve sdružení s DIS a Zlínstav. Jenomže s cenou o 13,5 miliónu vyšší! Za stejnou budovu! Podezření z korupce zesílilo.

Trpělivost došla zastupiteli Milanu Šťastnému (Kapucín-Břehy) a „zazpíval“ policii. Podal trestní oznámení, že mu zástupce Outulného nabídl úplatek 250 tisíc, jestli Kapucín svou cenu zvýší nad jeho úroveň. Policie už prý čekala s technikou, aby si předání úplatku natočila. Jenže Outulný není dnešní. A tak emisar s obálkou dorazil jiný den než bylo dohodnuto a pořízení důkazu se vyhnul. Policie přesto Outulného obvinila. Našel se údajně druhý svědek, který příjem úplatku přiznal. Hovoří se o jiné třebíčské stavební firmě, která je v důsledku krize v obtížích. Policie nám však ani firmu, ani konkrétní jméno nepotvrdila.

Od Outulného vedou nitky k bývalému starostovi Třebíče Miloši Maškovi (ČSSD). Alespoň si to myslí současný starosta Pavel Heřman (HZNR!) a poukazuje na zakázky Vodárenské akciové společnosti, kde je Mašek stále ještě šéfem za město Třebíč. „Práskl jsem ho polišům,“ chlubil se Heřman před volbami.

Třetí ranou osudu je žaloba obecně prospěšné společnosti Bono Publico a obce Budišov. Jde o onu ostudnou aféru kolem rekonstrukce budišovského zámku a jednoho křídla zámku v Třebíči. Tehdejší starosta Budišova Pěťa (ČSSD) na nahrávce skrytou kamerou hovořil o předražení zakázky i o úplatku, jako jednoho s příjemců označil i Věrku (Jourovou). Ta strávila pár měsíců ve vazbě a byla propuštěna, protože nebylo dost důkazů. I když se neprokázala korupce, která z kauzy čouhala jak sláma z bot, třebíčští radní se zalekli a od smlouvy s Budišovem a Bono Publico odstoupili. Důvodem měl být krátký čas, 13 měsíců, na realizaci opravy. Zajímavé je, že tehdejší místostarosta a dnešní zastupitel Radek Číhal (tehdy Nezávislí, dnes TND) původně uzavření smlouvy vehementně prosazoval, po vypuknutí aféry stejně vehementně prosazoval odstoupení, i když musel vědět, že s toho může mít město komplikace.

Jednalo se přitom o velké peníze. Dotace měla být přes 100 miliónů korun. Když odstoupila Třebíč, nebylo nic ani z dotace pro Budišov. A právě o podobnou částku v žalobě jde. Nyní podle Pavla Heřmana dosahuje 110 miliónů, s příslušenstvím to může být až 130 miliónů korun.

Co vlastně žalobu po téměř třech letech vyvolalo? Možná závist Budišovských, že Třebíč sehnala jinou dotaci na opravu svého zámku. Možná i něco jiného. Zastupitel Ing. Milan Šťastný (Kapucín-Břehy) je vzděláním stavař a dokonce autorizovaný inženýr v oboru stavebnictví. Má za sebou technické a projekční zázemí stavební firmy a mnoho zkušeností ze staveb po celé

republice. Tehdy ohledně odstoupení od smlouvy v několika člancích tvrdil, že třináct měsíců na rekonstrukci je dostatečná doba. Těžko ho vinit, že by tak zásadní a opakované prohlášení tisku udělal třeba v opilosti. Ale právě jeho tehdejšího názoru se žalobci chytli. Jeho současná výmluva, že nemá na časový odhad kulaté razítko, zní hodně farizejsky. Soudce se budou ptát, kdy že si vymýšlel. Před lety, když lukrativní stavební zakázku mohl získat Kapucín? Nebo teď, když třebíčský zámek opravuje někdo jiný a on je zastupitelem?

Jestliže dopadnou všechny soudy předvídaným rozsudkem, nastanou pro Třebíč krušné časy. Již letos schválilo zastupitelstvo schodkový rozpočet ve výši 750 miliónů, vyrovnaný jen díky úvěru 200 miliónů. Ani tento úvěr však zdaleka nebude stačit na zalátání děr, v lepším případě 200, v horším až 400 miliónů. Radní se chovají jako ožralí milionáři. Půl miliónu nemocnici, 400 tisíc bassetu, na vířivku do Laguny dalších 500 tisíc, oprava strážnice 4,5 miliónů (provede Kapucín), oprava haly L. pokorného 5 miliónů a mohli bychom pokračovat dalšími podivnými zakázkami. Už není pomalu co prodávat, za další úvěry není čím ručit. Starosta Heřman soudí, že budou zastaveny investice. Bude nutno omezit veřejné osvětlení, údržbu zeleně a úklid ulic. A nebude ani koho pohnat k odpovědnosti. Když se nenašly ty dokumenty...

František Rynes